

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 1. De perfectione ad quam Religiosus status ex natura sua tendit

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

TRACTATUS II.

De Statu Religioso.

TITVLVS PRIMVS.

De Natura et perfectione Status Religiosi.

ARTICVLVS PRIMVS.

De perfectione ad quam Religiosus Status ex natura sua tendit.

I.

Religio est Status quorundam Christianorum, ad Evangelicam perfectionem tendentium, per tria vota, Paupertatis, Obedientiae & Castitatis, perfecta sui traditione, & legitima acceptatione firmata, & sub modo vivendi, ab Ecclesia approbato. Dicitur (*status*) ob immobilitatem propositi voto perpetuo firmati. Dicitur (*ad perfectionem Evangelicam tendentium*) propter Evangelica consilia, quæ etsi à Christo sint omnibus proposita, non tamen ab omnibus & singulis observanda: dicente Chri-

L 2

sto

sto de castitate: *Non omnes capiunt verbum hoc, sed qui potest capere capiat*: Unde non tanquam præcepta: sed tanquam consilia & media perfectionis sunt proposita, opportuna tendentibus ad perfectionem. Aliud etiam dicit Evangelica vita, & aliud Evangelica perfectio: Evangelica enim vita dicitur: quæ amplectitur præcepta in Evangelio contenta, & præscriptiones universales, omnibus Christum sequentibus in Evangelio communiter datas. Evangelica autem perfectio dicitur, quæ se extendit etiam ad ea quæ sunt consilij tantum. Dicitur (*per tria vota*) his enim tribus votis distinguuntur Religiosi à cæteris Christianis: etsi enim cæteris Christianis ista sub consilio proponantur ad perfectionis exercitium: Religiosi illa sibi vendicant sub voto, seq; illis ita astringunt, ut ab eorum observantia, absque peccato Apostasia recedere nequeant. Dicitur (*perfecti sui traditione & legitima acceptatione firmata*) ad distinguendum statum Religionis, & vota, à particulari singularium personarum devotione, hæ enim personæ ne

se perfecte tradunt, nec vota acceptatione legitima confirmantur.

2. Perfectio hominis viatoris in ordine ad finem ultimum consistit in charitate, ita ut juxta progressum in gradibus charitatis, homo censeatur magis aut minus perfectus: unde & charitas in scripturis ponitur velut principium, medium, finis, ac velut scopus totius vitæ hominis ad ultimum finem tendentis: ad Ephes. 1. v. 4. *Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti & immaculati in conspectu ejus in Charitate.* Et cap. 3. *in charitate radicati & fundati, &c.* Est itaque charitas, fundamentum, incrementum, ædificatio, & complementum totius hominis Christiani. Ut patet ad Coloss. 3. *Super omnia autem hæc charitatem habete quæ est vinculum perfectionis.*

3. Juxta diversos respectus diversi modi reperiuntur in perfectione intra habitudinem Charitatis; juxta quos quinque perfectionis genera referuntur, cum quinque diversis obligationibus, à S. Bonav. in 3. Dist. 30. q. 3. Prima (inquit) est: perfectio

L 3

suffi-

sufficientiæ, quæ consistit in adimpletione præceptorum, de hac Matth. 5. v. 48. *Estote perfecti sicut & pater vester caelestis perfectus est*: 2. Est perfectio Religionis: quæ consistit in observantia Consiliorum, de hac Matth. 19. *Si vis perfectus esse vade & vende omnia quæ habes*. 3. Est perfectio prælationis quæ consistit in Regimine subditorum. 4. Est perfectio operationis: quæ consistit in ostensione exemplorum. 5. Est perfectio tranquillitatis, quæ consistit in consumatione difficillimorum & optimorum.

4. Perfectio ad quam Religiosus status ex natura sua tendit est sincerus Dei Amor super omnia, quatenus via mandatorum Dei, & consiliorum Evangelicorum, voto & observatione acquiritur, ita S. Thomas opus: 18 & sequentibus & Doctores sancti communiter.

Articulus Secundus.

An perfectio ad quam Religiosi tendunt, sit major, ea ad quam ceteri Christiani tendere debent.

I. **P**Otest quidem interdum aliquis Christianus in sæculo remanens, ad perfe-